

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Mechanistic studies on transcutaneous vaccine delivery : microneedles, nanoparticles and adjuvants

Bal, S.M.

Citation

Bal, S. M. (2011, February 15). *Mechanistic studies on transcutaneous vaccine delivery : microneedles, nanoparticles and adjuvants*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/16485>

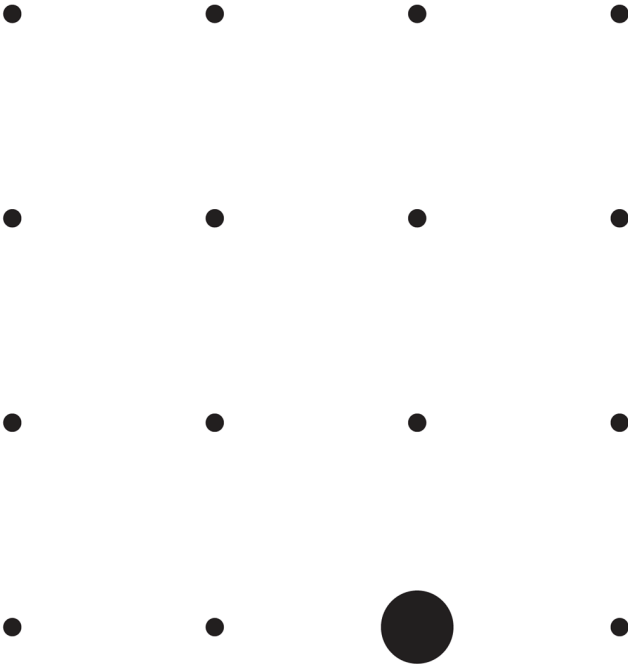
Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/16485>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Nawoord

Nawoord

Het is niet te geloven, maar er is een einde gekomen aan mijn tijd in Leiden. Het was zonder te overdrijven de mooiste periode uit m'n leven tot nu toe. En daar hebben veel mensen aan bijgedragen. In totaal heb ik bijna 6 jaar bij DDT rondgelopen. Stages bij Ferry en Maytal bevielen zo goed dat het voor mij de gewoonste zaak van de wereld was om door te gaan als aio. Iedereen op het lab heeft op de een of andere manier wel bijgedragen aan mijn project. De een meer op het wetenschappelijke vlak en de ander meer bij de sociale gebeurtenissen. Maar als 'onze' vakgroep iets bewijst, is dat je beide nodig hebt om goed onderzoek te kunnen doen. Natuurlijk wil je nooit iemand vergeten te noemen, en ik hoop dan ook maar dat ik dat niet ga doen, maar een aantal mensen wil ik speciaal noemen.

Iedereen van kamer 718, toch wel bij uitstek de gezelligste kamer, al was het alleen maar omdat hier ook de borrels gehouden werden.

Als eerste wil ik Bram bedanken, mijn 'aio-broer'. We zaten samen op het TMC project en weet niet waar ik zonder jou geweest was: samen schelden op de FACS, 60 ELISA-platen op een dag doen en de verplichte dingetjes zoals proberen een Nieuw-Zeelandse professor bij te houden in de kroeg. Zonder jou had ik het een stuk zwaarder gehad en had ik veel minder gelachen. Het is best raar dat je nu in Iowa zit en dus niet bij mijn promotie kan zijn.

Ding, you were the senior PhD student in the room and ELISA king until we stole your title. You were a very valuable partner in all the animal experiments and I really liked all the intense immunology discussions. All the best in Tübingen with your wife.

En dan is er natuurlijk nog Daniel, die dit waarschijnlijk toch niet leest, omdat je bij je 'echte' vrienden bent ;) Maar toch, je was onmisbaar. Niet alleen voor de sfeer in de kamer en tijdens borrels, maar ook omdat je altijd met net een andere blik naar alles kijkt. Ik ben heel blij dat je mijn paranimf wil zijn.

Verder mag ik natuurlijk Olly niet vergeten. Ongeveer tegelijk bij DDT begonnen en helaas was jij de eerste die onze kamer verliet. Natuurlijk kwamen er ook weer nieuwe mensen bij, Ana and Koen, I have no doubt that you will keep the spirit of the room alive.

Daarnaast waren er nog Elly en Myrra aan wie ik heel veel heb gehad. Elly, zonder jou hadden Bram en ik al het celwerk nooit kunnen doen. Je kwam in een leeg cellab en hebt ervoor gezorgd dat alles opgezet werd. Helaas (voor ons) vertrok je naar Japan, wat een groot gemis voor de vakgroep was. Nadat Elly vertrok, heeft Myrra veel van de cellab taken overgenomen. Ook jij was altijd bereid om de helpende hand toe te steken en me bij te

staan met je formuleringskennis. The vaccine team was further strengthened by Christophe and also Benn joined us for a short time.

Varsha, jij was er altijd. Samen konden we heerlijk gebruik maken van de rust in het cellab om alles te bespreken wat ons dwars zat. De rest begreep af en toe niets van ons, maar uiteindelijk hebben we het nu maar goed voor elkaar, toch ;)

Mijn studenten mag ik ook niet vergeten. Iwan, Annelieke en Sander hebben me veel werk uit handen genomen en bijgedragen aan drie hoofdstukken van dit proefschrift.

Aan het begin van mijn aio-periode was Julia echt de koningin van het lab (en niet alleen qua lab-cleaning). Samen hebben we een in vivo studie gedaan en ons vermaakt in de VS. En we denken nog weemoedig terug aan toen het lab zo opgeruimd was.

I really enjoyed being part of such an international group. Especially during my third year there were many master students, PhD students and postdocs visiting the lab from all over the world. Line, Abina, Francisco, Hugo, Nuch, Tomo, Christian, Dana, Diogenes, Maria Chiara, Romano, Lies, Veerle, Zuhail, Julia and Melanie. Thank you all for the very nice atmosphere in the lab and the many activities that were initiated. Of course I will not forget our DDT football team. Even though I was the only girl in the team and not as talented as some of you, you always made me feel a real part of the team.

Two visitors were extra special for me. Sun and Tue, we did so many fun outings of which Texel was our first and my favourite. We had to endure every type of weather you can imagine on one day and ended with a beautiful cycling trip on the beach. Perfect!

The core of DDT should also be mentioned: Vasco, Andrea, Robert R and Robert P, Bashak, Miranda, Jeroen, Michelle, Aat, Lolu, Stefan and Gert. Many of you are also leaving DDT or have already left. At least we all have good memories of our time as a group.

Connie verdient ook een eigen regel, want zonder haar zou alles een chaos zijn op het lab. Als je een week op vakantie was, begon iedereen al te klagen dat dingen ineens niet meer zo soepel gingen.

Dan zijn er nog wat mensen van buiten Leiden die genoemd mogen worden: Rolf, onze TMC man uit Utrecht. Na vier jaar is het je nog niet gelukt om me ervan te overtuigen dat jouw TMC beter is dan onze Leidse meuk, maar we hebben uiteindelijk toch een studie met z'n drieën gedaan. Thomas van het VUmc, helaas was onze samenwerking maar van korte

duur. De plannen waren mooi, maar er was te weinig tijd voor de uitvoering. Gideon, bedankt voor het kritisch lezen van de DT manuscripten. Und vielen dank für Martina Meinke und Jürgen Lademann. We managed to write two really nice papers together and I really enjoyed the trips to Berlin.

Maar het leven is niet alleen werken en ik wil dan ook zeker mijn ouders bedanken voor hun steun en interesse in alles wat ik aan het doen was en ben. Hoewel mijn leven erg is veranderd, voelt het nog steeds erg fijn om thuis te komen. En voor mijn 'kleine' zusje, succes met de grote stap die je gaat zetten. Een eigen huis, daarin loop je toch echt op me voor!

En dan is er nog... Gino, mijn afleiding tijdens de lange dagen dat ik thuis aan het schrijven was. Er zitten vast al snel haren van jou in mijn boekje. En tenslotte Stijn, die ik alleen mocht noemen als ik vond dat hij echt bijgedragen had. Wat natuurlijk zo is, want zonder jouw relativisme was ik de laatste periode nooit doorgekomen. Je hebt ervoor gezorgd dat ik het avontuur in het verre Brabant aandurfde en ik hoop dat we samen nog veel avonturen mogen beleven.

Suzanne

